

(Werkgroep Dresden/Roemenië)

Up-date / aanvulling maart 2020.

Met ons onderhoudsfonds zijn wij nog altijd bezig om de door ons gebrachte machines te onderhouden en zo nodig te repareren. De oorspronkelijke combine is inmiddels vervangen door een andere (tweedehands) machine, die in de oogsttijd van juni tot november goede diensten verricht.

Ook de twee tractoren worden door ons bedrijfsklaar gehouden.

Verder zijn er in de loop der jaren allerlei machines vanuit Harderwijk naar Stina de Mures gebracht, zoals, ploegen, eggen, een balenpers en een hakselmachine.

Al deze werktuigen zijn voor het grootste deel eigendom van de plaatselijke kerk en worden door Arpad, onze contactpersoon, geleased. Hij betaalt hiervoor geld aan de kerk, die daardoor inkomsten heeft.

Arpad runt hiermee een soort loonbedrijf, waar de inwoners van de dorpen voor een luttel bedrag gebruik van kunnen maken om hun stukje land te bewerken.

Verder is er het Noodfonds, dat door ons ieder halfjaar aangevuld wordt tot 1000 euro. Suzi, de vrouw van Arpad, beheert dat fonds en overlegt met ons iedere uitgave. Veelal zijn dat plotseling optredende situaties, zoals ziekte, ongelukken of sterfgevallen. Per geval wordt bekeken hoeveel geld zij mag uitgeven.

Als derde hebben wij het Broodfonds. Hieruit worden enkele weduwen en de meest arme gezinnen iedere maand van een voedselpakket voorzien, ter waarde van 25 euro.

Eénmaal per jaar brengen wij bij ieder gezin in de drie dorpen een voedselpakket ter waarde van ongeveer 15 euro. Dit gebeurt normaal tijdens onze najaarsreis. Door de ziekte van Arpad kon dat in 2019 niet doorgaan. Wij zijn nu van plan in maart 2020 de pakketten uit te delen. De levensmiddelen worden in Roemenië gekocht bij een groothandel. Suzi bestelt deze, pakt alles in met enkele vrouwen uit het dorp, zodat wij na aankomst de volgende dag met uitdelen kunnen beginnen.

Onze werkgroep is ook gevraagd om financiële steun bij het realiseren van een mortuarium bij de begraafplaats in Stina. Bij sterfgevallen is het vaak een probleem, dat de huisjes niet groot genoeg zijn om de overledene op te kunnen baren.

Er is een nieuwbouwplan, waarbij de overheid mee wil werken, maar de ambtelijke molens in Roemenie draaien ook langzaam. Uitvoering van dat plan kan nog jaren op zich laten wachten. Daarom hebben wij een bedrag van 5800 euro voor dit doel uitgetrokken.

In een oud schooltje, dat leeg staat, is nu een tijdelijk mortuarium gerealiseerd en reeds in gebruik genomen.

In de kerkelijke situatie is het e.e.a. veranderd. Het dominees echtpaar, Tamas en Eva Kürti, is naar een andere gemeente vertrokken. Zij hebben 4 kinderen en in hun nieuwe standplaats zijn betere mogelijkheden voor scholen.

De gemeente van Stina heeft geen geld om een andere predikant te beroepen, zodat zij vacant blijven.

Gelukkig is het zo dat Eva Kürti, die ook predikant is, bereid is om iedere zondag te komen preken. Zij wordt hiervoor natuurlijk ook betaald. Ook begrafenissen neemt zij voor haar rekening.

De woning in het gemeenschapshuis, in het verleden met onze hulp gefinancierd, staat dus leeg. Twee kamers zijn gereserveerd voor Eva, voor het geval het nodig is, dat zij daar moet overnachten.

Verder wordt het gebouw natuurlijk wel gebruikt voor kerkdiensten, vergaderingen en gezamenlijke maaltijden. En het gebouw biedt ons, Harderwijkers en Dresdenaren, al vanaf de bouw, onderdak als wij in Roemenië zijn.

Wij verheugen ons er over dat Arpad zich goed herstelt. In september vorig jaar werd bij hem een hersentumor geconstateerd. Na de operatie heeft hij drie maanden ziekteverlof gehad, maar nu zal hij zijn werk, als loco-burgemeester, weer kunnen hervatten.

Wij vinden het altijd belangrijk dat U te weten komt wat wij met het geld doen, dat door U, als gemeente, wordt opgebracht.

Wij zijn altijd blij, dat er in de gemeente positief gereageerd wordt op al onze akties, zoals de nieuwsbrief, kerstpost, speculaas-, worsten- en paasbrodenverkoop.

Een veel gestelde vraag is: hoelang gaan jullie nog door?

Steevast is ons antwoord: Zolang het nodig is!!

De financiële en economische situatie in Roemenie is voorlopig nog niet veel beter. Nog altijd gaan de jonge mensen naar het westen om werk te zoeken, waar zij meer geld verdienen dan in Roemenië. Een dan blijven de ouders en grootouders achter.

In onze dorpen wonen zo langzamerhand bijna alleen maar oudere mensen, die van een zeer laag inkomen of pensioentje moeten zien rond te komen. Dus gaan we door!